

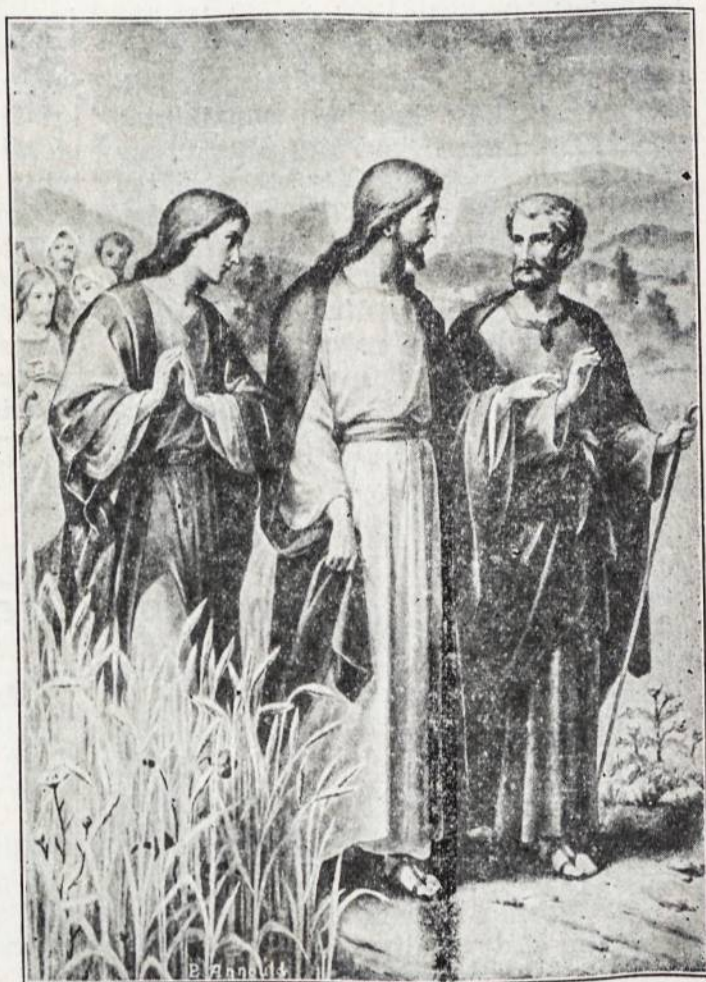
KRISTAUS KARALIAUS *Laiivas*

Tėvų Marijonų
Bendradarbių Draugijos
Savaitraštis

※※

Lekcija — Evangelija
Dieviškam Svečiui
Žingsnis į Krikščioniškąją Senovę
Eucharistinis Barcelonos
Kongresas
Kataliko Pasikalbėjimas Su
Maikio Tėvu
Trobelė Ant Vandens
Kryžius
Su Mūsų Bendradarbiais
Klausimai ir Atsakymai
Žinios iš Katalikiškojo Pasaulio
Žinios iš Lietuviškojo Pasaulio

※※

VI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Rom. 6, 3-11

Lėkaija

Mork. 8, 1-9

BROLIAI: Mes visi, kurie esame krikštu artimiausiai sujungti su Jėzumi, krikštu dalyvaujame jo mirtyje. Nes krikštu, kuriuo dalyvaujame mirtyje, mes esame draug su juo palaidoti, kad kaip Kristus kėlėsi iš numirusiųjų per Tėvo garbę, taip ir mes gyventume nauju gyvenimu. Nes, jei mes suaugome su juo mirties panašumu, taip pat būsime ir prisikėlime. Mes juk žinome, jog senasis mūsų žmogus yra draug prikaltas ant kryžiaus, kad būtų sunaikintas nuodėmės kūnas ir kad mes daugiau nevergautume nuodėmei. Nes kas mirė, tas yra išlaisvintas nuo nuodėmės. O jei mes numirėme su Kristumi, tai mes tikime, kad taip pat drauge su Kristumi būsime gyvi. Mes žinome, kad Kristus prisikėlęs iš numirusiųjų jau nebemiršta; mirtis jam daugiau nebeviešpatauja. Nes kad jis mirė dėl nuodėmės, tai mirė vieną kartą, o kad yra gyvas, tai gyvas Dievui. Taip ir jūs laikykite save mirusiais

ANUO metu: Didelei miniai drauge esant ir neturint ko valgyti, Jėzus, pasivadinęs savo mokytočius, jiems tarė: Gaila man minios, nes štai jau tris dienas jie lieka pas mane ir neturi ko valgyti. Jei aš paleisiu juos į jų namus nevalgiusius, jie apalps kelyje, nes kai kurie jų yra iš tolo atėję. Jo mokytiniai jam atsakė: Iš kur galės kas imti čia, tyruose, duonos, jiems pavalgydinti? Jis juos paklausė: Kiek turite duonos kepalų? Jie atsakė: Septynis. Tuomet jis liepė miniai atsisėsti žemėje. Paėmęs septynis duonos kepalus, jis dėkojo, laužė ir davė savo mokiniams išdėstyti, o jie išdėstė ties minia. Jie turėjo taip pat kelias žuvelės; ir jas jis palaimino ir liepė išdalyti. Jie valgė ir privalgė. Paskui jie dar pririnko, kas buvo likę trupinių, septynias pintines. Valgiusiųjų buvo apie keturis tūkstančius, ir jis juos paleido.

nuodėmei, gyvais gi Dievui vienybėje su mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

Dieviškam Svečiui

Juozas Juragis

Kai aš kiekvieną mielą rytą
prie Tavo stalo ateinu
ir, nusižeminęs į dulkę,
Tave į širdį vadinu, —

Su meile Tu, kaip tėvas geras
pas vaiką, žaidžiantį lankoj,
su šypsniu lūpose ir veide
mano širdy apsilankai.

Man duodies rankom apkabinti,
žiūrėt į dieviškas akis
ir meile širdį užliepsnoji,
o mano Dangiškas Svety!

Žinai, o Viešpatie, kad myliu
Tave daugiau, kaip viską čia:
Paversk į smilkalo grūdėlį,
kad Tavo meilėj sudegčiau.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U.S.A. \$3.00 yearly, 5c a copy. Editors: Rev. V. Parulis, MIC., Rev. A. Naudžiūnas, MIC.

Žingsnis į Krikščioniškąją Senovę

“Bendra tikinčiųjų Komunija Mišių metu labai sustiprina ne tik ryšį tarp Dievo ir žmogaus, bet ir tarp atskirų Bažnyčios narių. Bendra malda, bendra šv. Komunija uždegė pirmųjų krikščionių širdyse tokią meilę ir tokią drąsą, kad jie nugalėjo didžiausią neapykantą ir įstengė atgimdyti visą anų laikų sugedusį pasaulį”.

Tėv. St. Gruodis, S. J., Krikščioniškosios dorovės mokslas, Stuttgart 1947, 73.

1. Bendras duonos laužymas

SEKMINIŲ dieną, šv. Dvasiai nužengus ant Apaštalo, pradėjo augti ir stiprėti Bažnyčia, kūrėsi pirmosios krikščionių bendruomenės - parapijos. Apaštalo darbų knyga apie pirmųjų krikščionių religinį - moralinį gyvenimą taip trumpai pažymi: “kasdien pasilikdavo viensirdžiai šventykloje, laužydavo duoną tai vienuose, tai kituose namuose, imdavo valgio su džiaugsmu ir neklusinga širdimi, garbino Dievą ir turėjo malonės pas visus žmones” (Apd. 2, 46-47). Krikščionys dalyvaudavo “duonos laužyme” — šv. Mišių aukoje ir “imdavo valgio” — bendrai visi eidavo šv. Komunijos. Švč. Sakramentas juos burdavo į vieną šeimą ir gyvai primindavo Kristaus kančią.

Tokia eucharistinė nuotaika užtin-kama krikščionyse iki 4 šimt. Bendra tikinčiųjų Komunija per Mišias suprantama kaip Mišių aukos dalis. Dar daugiau. Tikintieji šv. Komunijos eidavo dažniau, nei kunigai šv. Mišias laikydavo, mat, tada paprastai tik sekmadieniais toji auka buvo aukojama.

Vėliau tikinčiųjų ėjimas Komunijos retėja, ypač kai kuriuose kraštuose. Šv. Jonas Auksaburnis apie graikų tikinčiuosius dejuoja: “Veltui mes stovime prie altoriaus; nė vienas neima gyvosios duonos.” Panašiai atsiliepia ir šv. Ambrozijus apie savo ganomuosius. Prancūzijoje, pav., bažnytiniai susirinkimai

nutarė, kad tikintieji bent tris kartus metuose eitų šv. Komunijos: Per Kalėdas, Velykas ir Sekmines. Vėliau raginta tikinčiuosius kiekvieną sekmadienį eiti šv. Komunijos, bet tie žodžiai nepasiekė žmonių širdžių. Tada, 1215 metais, Laterano susirinkimas nutarė, kad visi tikintieji bent kartą metuose, apie šv. Velykas, priimtų Komuniją. Toks mažiausias reikalavimas išliko ligi mūsų dienų. Dažnesnė šv. Komunija, bent vidurinių amžių metu, išliko tik kai kuriuose vienuolynuose.

Kodėl žmonėse sumažėjo dažnas šv. Komunijos ėjimas? Šio klausimo sprendėjai suranda daugybę priežasčių. Vienur kitur atšalo žmonių tikėjimas, kitur klaidingai buvo suprasta švč. Sakramento paslaptis ir buvo mokoma, kad žmogus nevertas priimti Dievą į savo širdį. Kiti per daug pabrėžė Apaštalo Povilo žodžius: “Todėl teištiria žmogus pats save ir taip tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos taurės. Kas valgo ir geria nevertai, tas valgo ir geria sau teismą, neatskirdamas Viešpaties kūno” (1 Kor. 11, 28-29). Be to, ir daugybės kitokių įvairių priežasčių sulaukydavo tikinčiuosius dažniau artintis prie Dievo stalo (plg. J. A. Jungmann, S. J., *Missarum Solemnia*, t. II, Wien 1949, 437-445).

Praūžus reformacijos bangai, Tridento visuotinis susirinkimas pradėjo naują lapą religiniame — moraliniame tikinčiųjų gyvenime, gyvais žodžiais iš-

kėlė švč. Sakramento mokslą, ragino tikinčiuosius dažniau gaivintis Angelų duona, prasidėjo daugelyje katalikų kraštų religinis — eucharistinis atgimimas, kurio pirmuoju šaukliu ir širdimi laikomas pal. popiežius Pijus X, ankstyvosios vaikų Komunijos ir apskritai Eucharistijos popiežius. Ir keista! Tuo metu buvo mestas šūkis — “atgal į krikščioniškąją senovę.” Pažinti pirmųjų krikščionių dvasią, suprasti jų bendrosios maldos galią, žadinti bendrosios komunijos prasmę ir naudą — visa tai reiškė pasakymas — “žingsnį atgal į krikščioniškąją senovę.”

2. Liturginio atgimimo ledlaužiai

Popiežius Pijus X, 1951 m. birželio 3 d. paskelbtas palaimintuoju, tapęs Kristaus Vietininku žemėje, ryžosi atgaivinti ir reformuoti tikinčiųjų religinį, moralinį, liturginį gyvenimą. Jo pasirinktas šūkis “Visa atnaujinti Kristuje” reikalavo daug darbo, drąsos, reformų. Popiežius įsakė visur sustiprinti krikščioniškojo mokslo pažinimą (katekizmas), pertvarkyti psalmyną, kasdien kunigų kalbamą poteriuose, gaivinti bažnytinę muziką, giedojimą, bažnyt. kalendorių, žadinti žmonėse šv. Rašto meilę, dažną šv. Komunijos priėmimą. Vyriausiojo Ganytojo balsas buvo išgirstas įvairiuose katalikų kraštuose.

Visur pradėjo rodytis pirmieji religinio - liturginio atgimimo ledlaužiai, apaštalai. Prancūzijoje vienuolis abatas Prosper Gueranger, kard. Newman ir Pusey Anglijoje, Dom Maurus Walter Vokietijoje, Lambert Beauduin Belgijoje ir k. buvo tie pirmieji ledlaužiai, kurie gyvai pritarė pop. Pijaus X atgimimo minčiai, pradėjo leisti laikraščius, kelti ir gvildinti religinio-liturginio atgimimo mintį. Jungtinėse Amerikos Valstybėse tam darbui vadovavo vienuolis tėvas Virgil Michel, Collegeville, Minn., įkūręs žurnalą “Orate Fratres” ir pradėjęs organizuoti liturginius suvažiavimus — savaites (plg. Dom Olivier Rousseau, O. S. B., *The Progress of the Liturgy*, Newman, 1951).

Lietuvoje religinio - liturginio atgimimo sukūrin stoji inteligentija, švie-

suomenė, panūdusi dirbti pagal pop. Pijaus X šūkį “Visa atnaujinti Kristuje.” Iš to kilo Ateitininkų Federacija, apėmusi besimokantį jaunimą ar jau mokslą baigiusius įvairių profesijų specialistus. Jiems talkon atėjo sodžiaus ir miestų jaunimas, susibūręs “Pavasario” Sąjungon. Įvairios organizacijų šventės, metinės iškilmės, konferencijos, kongresai, eucharistinės susitelkimo valandos suburdavo visus gražion draugėn, rodė bendrojo darbo ir bendros maldos prasmę ir tvirtybę. Visas šis tylus ir ramus darbas gražiausiai pražydo per I Tautinį Lietuvos Eucharistinį Kongresą Kaune 1934 m. birželio 29, 30 ir liepos 1. Tai ir buvo laisvos ir nepriklausomos Lietu-

vos religinio ir tautinio atgimimo triumfo dienos!

Tokios tat mintys kyla šiandieną, kai skaitome Evangeliją apie stebuklingą duonos padauginimą. Šis stebuklas, pasotinęs dykumoje alkanų žmonių minią, rengė valgio dalyvius didžiajai paslapčiai, kada Kristus įsteigs švč. Sakramentą ir duos žmonėms valgyti tos duonos, kuri veda į amžinąjį gyvenimą.

Gyvoji Duona, iš dangaus žmonių tarpan nužengusi, per visus amžius daloma žmonėms. Istorijos lapus gražiausiai išrašo tie amžiai, kada žydi gyvas žmonių tikėjimas į švč. Sakramento paslaptį, kada tikintieji tikrai supranta, kad “nėra kitos tokios tautos, kuri turėtų savąjį Dievą taip arti, kaip kad krikščionys jį turi savo bažnyčiose”. (šv. Tomas Akvinietis).

Eucharistinis Barcelonos Kongresas

Švento Tėvo asmeniškasis delegatas kard. Tedeschini vienoj savo kalboje pasakyoje per XXXV Tarptautinį Eucharistinį Kongresą Ispanijos deportistams pasakė: Iki šiol nėra buvę, o gal net nebebus tokio mąsto ir tokio entuzijavimo manifestacijos kai pastarasis Kongresas! — Ir iš tikrųjų: iš viso pasaulio suvažiavę kongresistai tiesiog stebėjosi susirinkusiųjų gausumu, jų pamaldumu, susikaupimu ir kartu katalikiškosios pasaulinės bendruomenės universalumu ir nepalaužiama jėga, trykštančia iš dieviškojo Eucharistijos Sakramento.

Per Kongresą susitikęs net viena amerikietį protestantą, užklausiau kaip jam atrodo ši nepaprasta iškilmė. — Tarp protestantų tokių grandioziškų dalykų nėra, atsakė! —

Visas laisvasis katalikiškasis pasaulis visoms keturioms ruošėsi šiam nepaprastam susirinkimui, tačiau ispanams tenka pirmenybė: jie ruošėsi jau nuo pat pernai metų. Ypač Katalūnijos sostinė Barcelona, kur turėjo susirinkti pats XXXV — tarptautinis Eucharistinis Kongresas, itin pasidarbavo, pasiruošė, kad tik geriau ir priimčiau sutikus, priėmus ir pavaišinus iš plataus pasaulio sugužusias skaitlingas katalikų mases, o tie kongresistai tai tikrai įdomūs, sudėtingi ir net savotiški atrodė. Čia buvo galima pamatyti katalikų iš tolimosios Kinijos, Japonijos, Afrikos, Australijos. Pietinės, o ypač šiaurinės Amerikos. Labai gražiai reprezentavosi USA. Daug Amerikos piliečių atplaukė elegantiškais ir prabanginiais transatlantikais "Constitution" ir "Independence." Juose atvažiavo ir keletas lietuvių. Kiti atskrido JAV lėktuvais. — Jo Eminencija kardinolas Spellman buvo sutiktas su nepaprastomis iškilmėmis ir tuojaus priimtas pačio Ispanijos vado, nenuilstamo generolo Franco.

— Be New Yorko kardinolo, Barcelonos Eucharistiniame Kongrese dar matėsi ir sekantieji katalikų Bažnyčios kardinolai: J. Frings Koelno arkivys-

kupas; Caggiano Rosario, Norman T. Gilroy Sidnio arkivyskupas Australijoje; Jaime Barros Camara Rio de Janeiro Brazilijoje; E. Pla y Daniel Ispanijos primas; Liono arkivyskupas Petras Gerlier; C. Roques Rennes arkivyskupas Prancūzijoje; T. Gouveia portugalų kolonijos Nozambiko kardinolas; galiausiai G. Guevara Limos arkivyskupas Peru valstybėje, kuris laikė per Kongresą iškilingas pontifikalines šv. Mišias už pavergtas tautas ir jų persekiojamą katalikų Bažnyčią, pasakydamas ta proga gražią ir jaudinančią kalbą apie kentančią katalikų Bažnyčią ir milijonus tikinčiųjų, kurie, pasak Jo Eminencijos, irgi dalyvauja Kongrese: jeigu ne asmeniškai, tai bent dvasioje klūpo prieš Eucharistinį Jėzų, meldami greitos ir pilnos laisvės savo mielosioms tėvynėms, gujamai ir kentančiai Kristaus Bažnyčiai bei Josios persekiojamiems Ganytojams! —

Pasistengsiu keliomis sutrauktomis eilutėmis nusakyti vieną kitą įdomesnę šio XXXV-jo Tarptautinio Eucharistinio Kongreso momentą bei atvaizduoti jau ir savaime įdomią, pilną ir vertingą jo programą.

Pačio Kongreso atidarymas įvyko š. m. gegužės mėnesio 27 dieną, iškilingai ir oficialiai sutinkant ir priimant asmeninį popiežiaus Legatą, šį kartą Jo Eminenciją Kardinolą Fridriką Tedeschini. Puošniai išrėdytame Barcelonos miesto uoste šešių šimtų tūkstančių susijaudinusi ir pamaldi kongresistų minia džiaugsmingai ir triumfaliai sutiko Kristaus Vietininko atstovą, sveikindama popiežiaus ir ispanų tautiniu himnu ir keliomis dešimtimis armotų salvių. Matomai susijaudinęs popiežiaus pasiuntinys, po to autoritetų ir minios lydimas pasiekė miesto katedrą, kur buvo perskaityta oficiali atidarymo popiežiška bula. Tą pačią naktį švenčiausios Jėzaus Širdies tėvų saleziečių Tibidabo bažnyčioje įvyko iškilinga 4,000 vien tik vyrų naktinė švenčiausio Sakramento adoracija. Reikia pastebėti kad visi svar-

besnieji šio Euch. Kongreso dalykai buvo transliuoti ispaniškai, angliškai, prancūziškai, ir net kitomis kalbomis.

Pirmąją Kongreso dieną, gegužės 28, buvo meldžiamasi už šeimas, jose taiką ir tarpusavį sugyvenimą bei laimę. Ypač mums palikusiems savuosius nežinioje, ši diena daug ką priminė...visi su ašaromis maldavo Eucharistinio Jėzaus viso pasaulio šeimoms taikos bei laimės, gausesnės Dievo palaimos, gero kataliko pareigose įsisąmoninimo, Dievo baimės, tarpusavio šeimyninio džiaugsmo tėvų, vaikų, brolių ir seserų tarpe. Gal tipingiausias šios dienos aktas-apie 7-8 tūkstančių Barcelonos ir kitų Ispanijos miestų ir kaimų vaikučių, šįmet pirmą kartą priėmusių Jėzų į savo širdutes, bendra komunija įvairiose miesto bažnyčiose. Tūkstantinės baltai it angėlių kū pasipuošusių berniukų ir mergaičių minios susijaudinusios klaupėsi prie Viešpaties Altoriaus, su ašaromis akutėse melddamiesi už save, savuosius, ir bendrai už viso pasaulio šeimas, ypač už tas, kuriose trūksta Dievo baimės ir tuo pačiu Jojo palaimos, negalėdamos to pasekoje džiaugtis šeimyninio židinio laime bei džiaugsmiais.

Barcelonos miesto universitete ir seminarijoje buvo specialių šia tema sesijų įvairiomis svarbesnėmis kalbomis. Šios pačios dienos popietėje įvyko San Jose Oriol bazilikoje Eucharistinė šventoji Valanda kunigams, kur radosi ir ke liolika lietuvių kunigų.

29 gegužės buvo pašvęsta Eucharistijai ir asmeninei bei socialinei taikai iš Dievo išprašyti.

Socialinis klausimas domina bendrai visą žmoniją, užtat ir Barcelonos Euch. Kongreso metu tam buvo kreipiamas daug dėmesio ir atydos. Be pontifikalinių šv. Mišių, kai ir ankstesnėmis dienomis, buvo koncentruota Barcelonoje apie pusė milijono su viršum Ispanijos ir iš užsienio darbininkų, kurie pasižadėjo, kiekvienas savo rėmuose, pamilti Eucharistinį Kristų, Jį pasekti, būti Jam ištikimais, viską, net ir pačią gyvybę, reikalui esant, už Jį aukoti, kaip

kad yra paaukoję ir dar tebeaukoja milijonai Dievui ir tėvynei ištikimų pasaulio darbininkų bei darbininkių. Šia tema visų akis į save patraukė iškaltas ir plačiai nusimanas darbininkų reikaluose New Yorko kardinolas Spellmanas, užtikrindamas, jog tik "Eucharistijos paunksnėje" pasaulis ras tos taikos, kurią pats Kristus, ateidamas į šį pasaulį, atnešė geros valios žmonėms. Pasaulis, kartojo, randasi ant bedugnės kranto, tačiau josios nemato, ar nebenori matyti! Tik Eucharistijoje žmonija gali rasti taiką ir laimę sau, savo artymiesiems ir savo kraštams. Tik Eucharistiją pamilus ir Ja persiėmusi žmonija taptų laimingesnė, sugyvenamesnė ir pakrantresnė nelaimėse ir sunkumuose.

Geg. 30, trečioji 35-to Euch. Kongreso diena — buvo pavadinta skausmo

diena, kadangi visi kongresistai su nepaprastu susikaupimu ir pamaldumu meldėsi už visos žmonijos prispaustuosius, persekiojamuosius, ištremtuosius, gujamus iš savo pastogių bei iš savo tėvynės, atskirtuosius nuo savųjų, ar kentančius!

Skausmingais varpų aidais, minių giesmėmis ir pamokslininkų akcentais skambėjo ir už mus lietuvius, bei mūsų kentančią tėvynę malda į Augščiausiąjį. Susijaudinę stebėjome milijoninę žmonių minią paskendusią maldoje už Lietuvą ir kitas merdėjančias tautas. Už geležinės sienos pasilikusių kraštų delegacijų tarpe, lietuviai visai gražiai ir turiningai pasirodė. J. E. vyskupas V. Pa-

(Nukelta į 12 pusl.)

Kataliko Pasikalbėjimas Su Maikio Tėvu

MAIKIO Tėvas išsitraukė iš kišenės N. Testamentą ir, atsivertęs šv. Luko 17 perskirimą, norėjo man kažką perskaityti. Tačiau, vos perskaitęs pora žodžių sustojo. Hmmm, kaip čia išeina. "Naujienų" Redaktorius man sakė, jog Luko 17 perskirimė yra palyginimas apie Lozorijų.

— Apsiriko, Maikio Tėve. Palyginimas apie turtuolį ir Lozorijų randasi ne 17, bet 16 perskirimė.

— Ot, jau ir suradau. Tai turėk kantrybės ir išklausyk. Čia taip parašyta:

"Buvo vienas turtingas žmogus, kurs vilkėdavo purpuru ir ploniausia drobe ir kasdien puikiai pokyliavo. Buvo taip pat vienas elgeta, vardu Lozorius, kurs gulėjo pas ano duris, pilnas vočių ir geidė pasisotinti krentančiais nuo turtuolio stalo trupiniais, bet niekas jam neduodavo... Atsitiko, kad elgeta mirė ir buvo angelų nuneštas į Abraomo prieglobstį. Mirė taip pat ir turtingasis ir buvo palaidotas pragare. Būdamas kanciose, jis pakėlė savo akis ir pamatė iš tolo Abraomą ir jo prieglobstyje Lozorijų. Tuomet jis sušuko: Tėve Abraome, pasigailėk manęs ir siųsk Lozorijų savo piršto galo pamirkyti vandenyje, kad atgaivintų mano liežuvį, nes kenčiu kancias šitoje liepsnoje. Abraomas jam atsakė: Sūnau, atsimink, kad tu gavai gėrybių savo gyvenime, o Lozorius gavo nelaimių; dabar jis turi paguodos, o tu kankinamas."

Tai ir viskas, — sako Maikio Tėvas, — užskleisdamas šventraštį.

— Tai ką tu nori tuo pasakyti?

— Aš tai nieko, bet "Naujienų" Redaktorius man išaiškino, ką ištikrųjų šioji Biblijos vieta reiškia.

— O kaipgi jis tau išaiškino?

— "Naujienų" Redaktorius man sakė, jog pagal šitą Kristaus papasakotą palyginimą, turtingas žmogus tik dėl to, kad jisai turtingas ir naudojasi gy-

venimo gėrybėmis, turi būti pasmerktas amžinam kentėjimui pragare. O beturtis tik dėl to, kad jisai beturtis, amžinai gyvens danguje.

Tai yra klasių kovos idėja, išreikšta pačioje primityviausioje formoje. Čia yra akla beturčio neapykanta prieš turtuolį, prieš jo asmenį.

— Šitoks šventraščio aiškinimas, Maikio Tėve, yra ne kas kita, kaip nesuvirškintų svetimų minčių šiupinys. "Darbininkas" davė "N" Redaktoriui labai gerą patarimą, būtent, jog pirmoji sąlyga aiškinant svetimas mintis — jas gerai t. y. teisingai suprasti. Antra, kylant neaiškumui žvelgti į kontekstą, t. y. pažiūrėti į visumą. "N" Redaktoriui šis paskutinis patarimas tikrai įstrigo į galvą, nes š. m. birželio 21 d. numeryje, spaudos apžvalgoj, jis lygiai tą patį patarimą duoda Vyt. Žvirzdžiui, sakydamas, jog Dr. K. Griniaus pasakymą, jog jis nepasidaręs socialistu ypač marksininku vien dėlto, kad socializmas iš vienos pusės žada visiems laisvę, o iš kitos pusės, pagal Markso - Engelso atsisaukimą į komunistus, turtuolių ir net kitaip manančių žmonių išžudymą, norint teisingai suprasti — "Reikia atkreipti dėmesį į dvejetą dalykų, aiškiai matomų iš knygos teksto".

Jeigu "N" Redaktorius ne tik kiems duotų patarimus, kad norint teisingai atskirą knygos vietą suprasti, reikia žiūrėti į knygos visumą, bet ir Pats šiuo patarimu būtų pasinaudojęs, tai, nėra abejonės, ir Pats būtų teisingai supratęs ir tavęs, Maikio Tėve, neklaidinęs.

— Tai išfigeriuok man, už ką turtuolis turi būti pasmerktas pragare, o beturtis danguje.

— Jeigu "N" Redaktorius būtų perskaitęs visą N. Testamentą, tai jis būtų pastebėjęs, jog Kalno Pamoksle, kuris yra viso Kristaus Mokslo trumpa santrauka, aiškiai pasakyta: "Laiminkite tuos, kurie jus keikia, ir melskitės už

šmeižiančius jus" (Luk. 6, 28). Vadinas, Kristus skelbia ne kerštą, ne neapykantą, bet meilę. Meilę ne tik draugams, bet ir priešams. Tai Kristus parodė ir gyvu pavyzdžiu, laisvai prisiimdamas negarbingiausią mirtį ir atleisdamas net tiems, kurie iš Jo tyčiojos.

— Palauk, — pertraukė mane Maikio Tėvas, — kaip tai suprasti, laisvai prisiimdamas. Juk Kristų suėmė ir surišo prieš Jo norą.

— Šv. Jono Evangelijoje 18 perskirmime sakoma, jog, kai Kristus paklausė atėjusių Jį suimti: "Ko jieškote? Jie jam atsakė: Jėzaus Nazarėno. Jėzus jiems tarė: Aš esu. Su jais stovėjo ir jo įdavėjas Judas. Kaip tik jis jiems pasakė: Aš esu, jie pasitraukė atgal ir parpuolė ant žemės" (Jon. 18, 4-6). Šią Šventraščio vietą Ark. J. Skvireckas taip paaikškina: "Kristus taip galingas, kad priešai, išgirdę vieną jo žodį, traukiasi atgal ir sukniumba; jei tačiau jis bus suimtas, tai tik dėl to, kad pats sutiks." Kai Šv. Petras nukerta vyr. kunigo tarnui ausį, Kristus tuoj pat ją prigrydo ir liepia įsikišti kalaviją atgal į makštį, sakydamas: "Ar manai, kad aš negaliu melsti savo Tėvą ir jis tuojau man atsiųs daugiau kaip dvylika legijonų angelų? Bet kaipgi tuomet įvyks Raštai, kad taip turi atsitikti?" (Mato 26, 53, 54). Legijonas susidėdavo iš 6,000 kareivių. Reiškia būtų užtekę vieno Kristaus žodžio kaip tuoj pat būtų atsiradę virš 72,000 angelų. O jeigu Kristus nenaudojo ir neprašė iš Tėvo galybės, tai tik dėl to, kad laisva valia prisiėmė viską iškentėti ką iš anksto buvo paskelbęs pranašai. Supranti dabar, Maikio Tėve, kodėl aš sakau, kad Kristus laisvai prisiėmė visas kančias?

— Tai jau suprantu.

— Na, tai toliau. "Naujienu" Redaktorius, kuris šiaip skelbiasi esąs vargšų gynėjas, visiškai nesipiktina turtuoliu, nežiūrint, kad anas pokiliauja ir linksminasi, visiškai nesirūpindamas sunkiai sergančiu ir alkanu Lozorium, gulinčiu pas turtuolio duris. Įsidėmėk, Maikio Tėve, kaip aiškiai Kristus sako: "pas turtuolio duris." Vadinas negalė-

jo būti ano nepastebėtas. Šunys ateidavo ir laižydavo jo votis, o turtuolis jam net nuo jo stalo nukritusių trupinių nepasiulė. Vadinas, šunys už jį buvo gailėstingesni.

Kada Kristus buvo paklaustas, koks yra visų didžiausias Įsakymas, jis atsakė: "Mylėsi Viešpatį savo Dievą visa širdimi, visu protu, visomis jėgomis!" Antras į jį panašus: "Mylėsi savo artimą kaip pats save!" Toliau, apaštalu laiškuose mes skaitome: "Taigi, mes mylėkime Dievą, nes Dievas pirmas mus mylėjo. Jei kas sakytų: Aš myliu Dievą ir nekęstų savo brolio, tas melagis. Nes kas nemyli savo brolio, kurį mato, kaip jis gali mylėti Dievą, kurio nemato? Tą įsakymą mes turime iš Dievo, kad, kas myli Dievą, mylėtų ir savo brolį" (1 Jon. 4, 19-21). Tai sakyk dabar, Maikio Tėve, ką sako tavo sveikas protas? Ar turtuolis mylėjo Lozorijų ar ne?

— Na tai tau, — nustebo Maikio Tėvas, — čia ir bepročiui aišku, jog turtuolio elgesys buvo biauresnis už šunies, o širdis kietesnė už titnagą.

— Teisingai, Maikio Tėve. Pasirodo, neapsirikau sakydamas, kad tu esi geros valios žmogus. O matai "N" Redaktorius iš didelio rašto, išėjo iš krašto. Jeigu jis būtų atkreipęs dėmesį bent į mano paaikškinimą Justinui, jog tas, kuris nemyli Dievo, yra didesnis nusidėjėlis negu žmogžudys, vagis ar paleistuvis (gi Dievą myli tik tas, kurs laiko jo įsakymus), gal būtų ir jis būtų supratęs, kad turtuolis turi kentėti pragare ne už tai, kad naudojosi Dievo duotomis žemės gėrybėmis, bet už tai, kad neteisingai naudojosi, už tai kad nemylėjo nei Dievo, nei savo artimo.

Be to iš šio palyginimo aiškiai matosi, jog ir Stalinas ir visi kompartijos turtuoliai, nors nebuvo apkaltinti Niurnbergo teisme, turės atsakyti prieš Aukščiausiąjį Teisėją, o pavergtųjų mūsų brolių kančios ir pralietas kraujas už Dievą ir Tėvynę nebus veltui!

Gi pagal "N" Redaktoriaus materialistinę pasauliožiūrą, pagal kurią iš-eina, jog žmogus tėra tik medžiagos gabalas bei protinga bezdžionė, jog su mir-

Trobelė Ant Vandens

RADAU kvailį Ka-ka-ka! — iš viso pilvo kvatojo stambus ūkininkas, sutikęs kaimyną; — tikrą kvailį...pasirodo dar neišnykę. Ir gerai, kad tokių yra: iš kvailumo padarai pinigą. Brol, tau sakysiu, iš vandens pinigas! Pardaviau vandenį! Ka-ka-ka!..

— Kvailys, vanduo ir pinigas...—iš tikrųjų, juokai, — pratarė kaimynas: — ir dar pelningi juokai. Kad kvailiai patys maudosi ir kad kiti juos maudo drumstame vandenyje, nesyki pats mačiau. Bet už tai pinigą mokėti, atsiprašant, vandeninį biznį daryti, — kaip sau nori, nekvailam sunku suprasti!

— Tai, štai, pardaviau tuos tris tvenkinius, kaip sako, "prūdus"! — atskleidė paslaptį laimingasis ūkininkas: — žinai, kadangi žvygė "Parduok ir par-

timi viskas baigiasi, vadinasi ir atsakomybė už savo darbus. Pagal tokią pasauliožiūrą, jeigu Stalinui pasisektų pavergti visą pasaulį, tai pavergtiesiems nebeliktų nieko kito kaip nusižudyti.

Mūsų broliai partizanai savo akimis mato ir pergyvena, ką reiškia bedievių materialistų vergija. Už tat partizanų gali būti tik tikintis lietuvis. Taigi, tik tas, kuriam nereikia, kad kas prisikeltų iš numirusių ir pasakytų: Yra Aukščiausias Teisingumas! Yra dangus teisingiesiems ir Lozoriams! Yra pragaras melagiams ir beširdžiams lėbautojams! Tikėjimas į Kristų-Dievą ir Žmogų stiprina mūsų brolius kovoje prieš raudonuosius bedievius, prieš tuos, kurie begėdiškai iškraipo Kristaus ir Jo Įsteigtos Bažnyčios žodžius.

Nedrįsčiau "N" Redaktorių pavadinti komunistu, tačiau paklausk jo Maikio Tėve, kokiais sumetimais jis iškraipo Kristaus mintis. Argi tai nėra netiesioginis pasitarnavimas komunistams, kurių svarbiausias tikslas juk ir yra, išrauti iš pasaulio sąžinės gyvąjį tikėjimą į Kristų-Dievą ir Žmogų.

duok!", tai suminėjau pirmą ant liežuvio galo pasipainiojusią sumą — iškrapštė iš kišeniaus ir čia pat sumokėjo. Vandens apie tris hektarus, amerikoniškai taip į aštuonis ekerius: dumblo prigurgėję, švendrų prižėlę, o varlių varlių!...Seniau priklausė bravorui, — gal tas vėl pradės alų varyti?...Ka-ka-ka! Pats pažįsti, tas kampininkas Dzidorius Devyndarbis...

Ir pardavęs ir pirkęs turėjo darbų iki kaklo. Pagaliau, nebuvo jokio noro, nei reikalo vienam antrą lankyti. Bet kartą ūkininkui pasitaikė būti ten galūlaukėje. Dzidorius Devyndarbis, kiek buvo sausos žemės tarp tvenkinių, visą apsodinęs daržu. O pats apsigyvenęs... stambusis šeimininkas tyčia sustojo išžiūrėti...apsigyvenęs ant vandens... Sukalta poliai, patiesta pamatai, suresta trobelė: ir sienos, ir durys, ir langai ir stogas! Bet plačių dirvų savininkas iš visos širdies nusišypsojo: Dzidorius, Dzidorienė ir Dzidorytė, visi stūmračiais vežė sausas žemes ir vertė tarp polių. "Septynis ekerius užversti — reiktų nebent švento Dzidoriaus stebūklo!" — vienas pagalvojo ir nuėjo. Šį kartą jis nekvalojo, visu pilvu drebėdamas, tik atlaidžiai šypsojos.

Kai gale metų jis vėl atsirado tose vietose, jis nesišypsojo, o išsižiojo — tvenkinys sausas ir trobelė ant sausumos! Visą amžių turėjęs reikalų su žemėmis ir dirvomis, ūkio savininkas pajuto nenumaldomą norą Dzidorių atlankyti. — Dabar aš matau, jog ir be šventųjų pagalbos galima ežerus džiovinti! — jis patapnojo per petį Deviindarbiui.

— Tamstai dėkingas, kad pardavei, — pratarė darbštusis žmogelis: — ir dar vienam turiu dėkoti, — būčiau netesėjęs... — Žmonai ir dukteriai, tai yra, net dviem! — pasiskubino pataisyti stambusis svečias: — tamstos šeimyna auksas...

— Auksas auksu, — aiškino užpildo tvenkinio savininkas, — vienu žvilgėji-

mu nieko nenuveikia; auksas pats ¹⁰ vienas, be žmogaus, yra niekis. Tas pat su žmogum ir jo darbu: be aukštesnių jėgų pagalbos, jis višta...

— Višta? — eik jau, eik! — beveik įsižeidė turtingas svečias.

— Taigi kad višta...kuri įsipainioja pakulose, — visas surimtėjęs, kalbėjo tas, kuris vandenį pavertė kieta dirva: — žmogus įsipainioja savo paties darbuose, savo paties jausmuose, savo silpnybėse...bet ir aplinkui gyvenančių reikalavimuose, pasaulio reikaluose...Kelis kartus žmona ir duktė verkdamos draskė man širdį, draskė kietąjį sumanymą... Aš pats, nei nepamenu, kiek kartų, norėjau spiauti į išleistus pinigus, spiauti į ant gaidžio kojų stūksančią trobelę... ant kuolo pamaui visą sumanymą... Kaip pilkuose, drėgnuose rūkuose: nematai nei per žingsnį tolyn...drėgmė graužiasi į kaulus...graužiasi į galvą... Tik tas vienas žemės darbų patronas! Tik Dzidorius! Tik šventasis mano patronas! Jis nugalėjo vandenį, jis "prūdą" pavertė dirva — aš tik dirbau, tik vykdžiau, dantis sukandęs sekiau!..

Kai Dzidorius Devyndarbis kalbėjo, išdidus ūkininkas žiūrėjo į jo akis, pro kurias žioravo siela, paskui jo žvilgsnis nukrypo kažkur į tolį — jam pradėjo aiškėti stebūklas...švento Dzidoriaus stebūklas, kurį neperseniai buvo nuleidęs juokais. Dabar jis tikėjo, ne, jis žinojo, jog dar du tvenkiniai bus suarti į dirvą, jog, kur telkšojo varlių sudrumstas vanduo, žaliuos, žydės ir megs burokai, morkos, agurkai, kopūstai, pomidorai, braškės, avietės...Ir rūtos, rūtos, atitvertos atskiru darželiu, graudžiu rūpestingumu ravimos, laistomos Devyndarbio dukters.

Kai, aplankęs mažą kaimyną, ariamų savininkas grįžo į savo didelį kiemą, jam blykstelėjo mintis, lyg tas šv. Jono vabalėlis: kas pasidarytų iš jo ūkio, kas iš viso krašto, jei jis, jei visi dirbtų kaimyno Dzidoriaus uolumu ir šventojo Dzidoriaus įkvėpimu?!

* * *

Kryžius

KADA aš gimiau, paslaptingas balsas man tarė: — Tu užgimei, kad savąjį kryžių neštum. Aš verkdamas apkabinau tą kryžių, kurį dangus man nešti priskyrė, ir žiūrėjau, žiūrėjau... Visi čia, žemėje, neša kryžių.

Mačiau galingą šalies valdovą, apsuptą baronų ir palydovų, tačiau rūpestiai ir sunkios mintys jį vargino. Duryse stovinčio sargo paklausiau:

— Ką tavo valdovas mąsto, ko jis toks susirūpinęs? — Jis neša savąjį kryžių, kurį jam Viešpats davė, duodamas sostą valdyti, — atsakė.

Kitą dieną sutikau iš karo grįžtantį kariūną, su nutraukta ranka. Jo krūtinę puošė auksinis kryžius, už narsumą dovanotas. — Dėl ko toks išsiblaškęs ir nepatenkintas grįžti, — paklausiau, — ar nepatenkintas garbės kryžiumi esi? ir jis man atsakė: — Praėjo triukšmingos mano dienos, o Viešpats, štai, kitą kryžių nešti paskyrė.

Mačiau labai turtingą ponį, šale mirštančio sūnaus lovos verkiančią ir aš jai tariau: — Neverk, moterie, kiti sūnūs iš dangaus tau paguodą atsiųs. — Ir ji palenkdamą galvą tarė:

— Kantriai nešu kryžių, kurį man Viešpats nešti įsakė.

Linksmą, malonų ir šilko apsiaustą dėvintį žmogų sutikau ir jam tariau: — Tik tau vienam, o mielas broli, gyvenimas vis pavasariu žydi ir skleidžia malonius žiedus. — Nieko jis man neatsakė, tik praskleidė gražųjį apsiaustą ir...Savo kryžių širdy jis nešiojo.

O darbštume, išganymo kryžiau, vargšų drauge, kaip aš tave tada pamėgau! Ir apsiopyliau ašaromis, apipildamas ir kryžių, ir niekad, o niekad nesiskirsiu su juom! O broliai, žiūrėjau, žiūrėjau, žiūrėjau... Visi čia, žemėje, neša kryžių.

Iš italų kalbos — J. R.

Su Mūsų Bendradarbiais

Liepos 27 d., Marijos Kalneliuose, Clarendon Hills, Ill. įvyksta metinis išvažiavimas — piknikas, kurį rengia Tėvų Marijonų Bendradarbių Chicagos apskritis.

Visos Chicagos, Tėvų Marijonų Bendradarbių kuopos, kiek teko sužinoti, jau nuo seniai stropiai ruošiasi, kad šis piknikas gerai pasisektų. Nėra abejonės, kad gerai pasiseks, nes kur tik mūsų gerieji Bendradarbiai pasirodo ten visuomet įvyksta pasisekimas.

Tėvų Marijonų Seminarija yra apie 18 mylių į vakarus nuo Chicagos prie 63-čios gatvės ir route 83 Clarendon Hills, Ill. Į pikniką lengvai galima nuvažiuoti automobiliu, bet tie kurie neturi automobilio gali patogiai nuvažiuoti autobusais, todėl Tėvų Marijonų Remėjų skyriai jau iš anksto yra užsisakę autobusus kur nuveš norinčius į pikniką. Pas sekančius asmenis galima užsakyti tikietus važiuoti autobusais:

Brighton Park:

1. Jonas Kerulis, 2421 W. 45 St.
2. Anelė Skrabutienė, 2439 W. 45 Place.

Bridgeport:

1. Ona Banis, 3308 S. Lituanica Avenue.
2. Marija Sabaliauskaitė, 3332 S. Morgan Street.
3. Petronelė Jančiauskaitė, 840 West 33 Street.
4. A. Matuliokienė, 3239 South Lituanica Avenue.

Kitų skyrių autobusų tvarka bus paskelbta vėliau.

Didžiai Gerbiamas kun. V. Atkočius, MIC, Tėvų Marijonų Provincijolas, ateitininkų moksleivių stovyklai prie Pittsburgho paremti atsiuntė \$50.00. Ta proga savo ir visų Tėvų Marijonų vardu išreiškė širdingus sveikinimus ir linkėjimus. Tėvui Provincijolui ir visiems Tėvams Marijonams Moksleivių Ateitininkų Sąjunga atsiuntė nuoširdžius sveikinimus ir linkėjimus.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narė

A. † A.

ELZBIETA KALEINAS

A. a. Elzbieta pasimirė Viešpatyje gyvendama Lietuvoje. Į Garbės narių eiles įrašė jos duktė Paulina kuri gyvena Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Elzbiets sielą atlaikys dvejus šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

A. † A.

ANTANAS KALEINAS

A. a. Antanas pasimirė Viešpatyje gyvendamas Lietuvoje. Į Garbės narių eiles įrašė jo duktė Paulina kuri gyvena Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Antano sielą atlaikys dvejus šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

A. † A.

ALEKSANDRAS KAZLAUSKAS

A. a. Aleksandras pasimirė Viešpatyje gyvendamas Gary, Ind. Į Garbės narių eiles įrašė M. Rūkienė kuri gyvena Gary, Ind.

Tėvai Marijonai už a. a. Aleksandro sielą atlaikys dvejus šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

EUCHARISTINIS BARCELONOS KONGRESAS

(Atkelta iš 6 pusl.)

dolskis Nuestra Senora de la Merced bazilikoje per šventąją Valandą už persekiojamas tautas gražiai prancūziškai prabilo į daugtūkstantinę minią, primindamas tarp kit ko reikalą pasitikėti Dievo Apvaizda, Joje sudedant visas savo viltis ir troškimus, nes Ji savųjų neapleisianti! —

Gegužės 31 dieną. —

Visi Kongreso dalyviai savo maldoje, komunijoje, meditacijoje ir švenčiausiojo Sakramento lankyme bei garbinime, prisiminę pas Augščiausiąjį paprašyti, kad Jis teiktųsi apsaugoti, išlaikyti taikoje ir ramybėje, ir paguosti skausme ir sielvarte šventąją Kristaus įsteigtąją Ekleziją, suteikiant Jai vienybės, stiprybės, ištvermės priespaudoje bei persekiojimuose, ir kartu reikiamos vidujinės ir išorinės jėgos tęsti patčio Kristaus paliktąją misiją, ir vesti visus ištikimuosius josios vaikus į amžinosios laimės ir džiaugsmo uostą. Dar bus svarbi ši Kongreso diena ir dėl to, kad milžiniškoje Barcelonos miesto sporto aikštėje Monjuich buvo iškilmingai įšvesta 820 naujų kunigų. Daugumoje ispanai, tačiau užsieniečių irgi netrūko, ypač iš Afrikos misijų.

Kongreso iškilmingas uždarymas.

Sekminių Pirmąją Dieną užsibaigė šis nepaprastas visais atžvilgiais Euch. Kongresas. 9 val. ryto buvo atlaikytos popiežiaus Pijaus XII-aikštėje iškilmingos Pontifikalinės šventos Mišios, o po pietų apie 4 val. prasidėjo eucharistinė didžiulė procesija, užbaigiant iškilmingu palaiminimu su švenčiausiuoju, ir šv. Tėvo pasakyta per radiją gražia jaudinančia kalba, kuria ir užsibaigė šis puošnus, didelis ir iškilmingas švenčiausiojo Sakramento garbei susirinkimas — kongresas, kuris reikia tikėtis, atneš daug naudos paskiroms sieloms, tautoms, ir bendrai visam pasauliui taip ištroškusiame ir reikalingame Dievo palaimos ir Jojo malonių! —

Lietuviai Eucharistiniame Barcelonos Kongrese

Turėjome progos pamatyti visu Kongrese dalyvavusių kraštų tautinės vėliavas, užtat ir mūsų išdidžiai plėvėsavo įvairiose Barcelonos miesto vietovėse, labiausiai aikštėse ir visur kitur, tik būdavo kas nors tokio įdomesnio ar svarbesnio Kongrese, patraukdama tokiu būdu į save iš viso žemės rutulio susirinkusiųjų žvilgsnį ir atydą. Mums visa tai buvo didelė garbė, ir ką nepaprasto ir džiugaus jautėme savo krūtinėje, nes tai buvo aiškus ženklas, jog, netik Ispanija, bet kartu ir visas laisvasis pasaulis priskaito Lietuvą prie gyvųjų tautų vieneto, su viltimi netolimoje ateityje ją pamatyti praktiškai ir aktyviai laisvų šalių ir tautų tarpe. Tačiau vien tik vėliavos lietuviams neužteko: Kongrese dar matėsi kuklus mūsų tautiečių pulkelis. Po platųjį žemės paviršių mūsų pasklidę ryžosi aplankyti Barcelonos Euch. Kongresą ir kartu pasidalyti viena kita mintimi bendrais savo reikalais ir temomis. —

Didžiausia mūsų grupė buvo atvažiavusi ar netik iš J. A. Valstybių, su nenuilstamu Vyskupu V. Brizgiu ir maloniuoju prelatu J. Balkūnu priešakyje. Po to, mūsų eilėse matėsi nuoširdusis Worcesterio (Mass.) Aušros Vartų parapijos klebonas kun. K. Vasys, kuris Kongreso proga lankėsi Ispanijoje, Palestinoje, Romoje, Portugalijoje ir daug kur kitur.

Iš USA atvyko dar pulkelis lietuvių ir lietuvaikių, kurių dėka buvo nešama mūsų trispalvė per procesiją.

Iš Romos atvyko J. E. Vyskupas V. Padolskis su keleta šv. Kazimiero lietuvių Kolegijos Romoje kunigų studentų, kurie irgi lankėsi Fatimoje. —

Pirmosiomis Kongreso dienomis Barceloną pasiekė ir Anglijos lietuvių delegacija su darbščiuoju ir visų mylimu kunigėliu Justinu Steponaičiu. Iš Vokietijos, Prancūzijos ir P. Amerikos irgi buvo atvažiavę keli lietuviai.

K. Patalavičius

Klausimai ir atsakymai

Dievas man yra buvęs geras. Aš norėčiau pagelbėti Tėvams Marijonams ir po mirties palikti jiems savo turtų dalį. Girdėjau, kad testamentą darant, reikia užrašyti pilną Tėvų Marijonų vardą. Kaip jį reikia užrašyti?

V. S., Chicago, Ill.

Tamsta iškėlė labai svarbų klausimą. Dažnai žmonės nori savo turtų dalį palikti ar tai vienuolynams ar labdaringsiems įstaigoms. Dažnai irgi atsitinka, kad palikimas negaunamas vien dėl to kad įstaigos vardas nepilnai arba klaidingai yra testamente įrašytas. Ne vien Tamstai, bet visiems "LAIVO" skaitytojams ir remėjams ir bendradarbiams norintiems prisiminti Tėvus Marijonus savo testamentuose čia paduodame pilną Tėvų Marijonų Kongregacijos vardą, taip kaip jis turėtų būti užrašytas: *The Congregation of Marian Fathers of the Immaculate Conception of B. V. M., incorporated in the State of Illinois.*

Aš labai didžiuojosi, kad neseniai gavau savo Amerikos pilietybės popierius ir šįmet pirmą kartą balsuosiu už Amerikos prezidentą. Žinau, kad yra daug senesnių Amerikos lietuvių, kurie yra piliečiai. Vieni kartkartėmis balsuoja; kiti, kiek žinau, visai neina balsuoti. Ar yra pareiga, kad kiekvienas pilietis balsuotų? Ar būtų nuodėmė nebalsuoti? Naujas Amerikos pilietis, Boston, Mass.

Tamstos klausimas iškeltas kaip tik tuo laiku kaip eina prezidento priešrinkiminiai seimai. Sveikiname naują pilietį suprantantį savo pareigas. Pagal katalikišką moralę, yra labai svarbi pareiga dalyvauti rinkimuose pasinaudojant savo teise balsuoti. Ta pareiga paremta teisingumu, kuris nurodo principus valdančius santykius tarp piliečių ir valstybės. Tas teisingumas saisto piliečius dirbti visuomenės bendro gerbūvio labui visais protingais būdais. Čia kaip tik ir įeina balsavimo teisės varto-

jimas, nes, nuo piliečių vartojimo tos balsavimo teisės ar nuo apsileidimo, priklauso visuomenės gerbūvis, nes valdžios kokybė priklauso nuo piliečių išrinktų kandidatų. Yra rimta pareiga, kuria kiekvienas pilietis privalo atlikti. Prieš Dievą žmogus turės atsakyti ne vien už papildytas nuodėmes, bet ir už apsileidimo nuodėmės, už visą ką turėjo atlikti bet neatliko. Nepaisant už kurią partiją pilietis balsuos, turi balsuoti teisingai, sąžiningai ir išmintingai.

Ar rytų apeigų katalikai (graikų katalikais kitų vadinami) priklauso prie Šv. Tėvo ar ne? Kokiomis kalbomis, ar lotynų ar kiekviena tauta savo kalba laiko Šv. Mišias, pav. rusai — ruskai, graikai — graikiškai, ukrainiečiai — ukrainiškai ir t. t.?

P. K., Scranton, Pa.

Graikų katalikai (unijotai) priklauso prie Šv. Tėvo. Jūsų apylinkėje randasi daug graikų katalikų bažnyčių. Mūsų katalikų Mišios, kaip žinote, laikomos lotyniškai. Graikų katalikų Mišios laikomos sena slavoniška kalba.

Ar nepriėmęs Sutvirtinimo Sakramentą (nors jau vedęs), gali būti krikšto tėvu-motina? K., Toronto, Kanada.

Gali. Nieko apie tai nesiranda bažnyčios kanonuose nn. 765 ir 766, kur minima kas gali būti krikšto tėvu-motina.

Mūsų parapijoje yra didelis tretininkų skyrius. Jeigu tretininkas priesaiką sulaužytų, ar jis sunkiau nusidėtų kaip netretininkas? Aš neprisiguliu.

Z-nė, Brooklyn, N. Y.

Gali būti, kad tretininkas laužydamas priesaiką sunkiau Dievui nusikalstų dėl padaryto papiktinimo ir kitų aplinkybių, bet reikia žinoti, kad ir tretininkams negali ten būti mirtina nuodėmė, kur netretininkams nėra mirtinos nuodėmės.

ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

• **Čigonai ir tikėjimas.** Prancūzai susirūpino religiniu gyvenimu čigonų, kurių tarpe yra nemažai katalikų. Kadangi jie neturi pastovios gyvenamos vietos, o vis važiuoja, tai prancūzų vyskupai prie didesnio čigonų būrio paskyrė vieną kunigą. Be to, trys vienuolės irgi išvyko į talką, mokyti čigonų vaikus tikėjimo dalykų.

• **Artistė gavo doktoratą.** Žinoma kino ir radio artistei, Ethel Barrymore, New Yorko universitetas suteikė meno doktorės laipsnį. Ji yra gera katalikė.

• **Bažnyčios Anglijoje.** Anglikonų bažnyčių Anglijoje yra 15,779, iš kurių 8,300 yra dar iš laikų prieš karalių Henriką VIII, kada jos priklausė katalikams.

• **Tito persekioja bažnyčią.** Jugoslavijoje katalikų bažnyčia garbingai atlaiko bedievių puolimus. Komunistai, nepajėgdami palenkti kunigus į savo pusę, stengiasi atitraukti jaunimą iš kunigų įtakos. Net 8 seminarijos uždarytos. Uždraustos viešos rinkliavos bažnyčių išlaikymui. Tikėjimo mokymas draudžiamas ne tik mokyklose bet ir privačiai. Draudžiamos procesijos ir varpų naudojimas suvaržytas. Kunigų pamokslai vis sudaro pavojų patekti kalėjimui. Vyskupai suvaržyti savo pareigų ėjime. Naikinami kryžiai, šventųjų stovylos ir kiti tikėjimo ženklai. Katalikiška spauda sunaikinta. Toks yra bendras vaizdas ne vien Jugoslavijoje bet ir kiekviename komunistų užimtame krašte.

• **Komunistinė "biblija".** Iš Pietų Afrikos Unijos pranešama, kad tarp vietinių gyventojų yra platinamas į zulų kalbą išverstas "Šv. Raštas", kuriame tarp Abraomo, Noės ir kitų Seno Testamento vardų randasi ir Leninas ir Stalinas. Ta Biblija tai Seno Testamento ir rusų komunistų partijos istorijos mišinys, kuriame prieinama net prie to, kad Leninas ir Stalinas yra vaizduojami kaip pasaulio sukūrimo dalyviai.

• **Katalikai Anglijoje.** Šiuo metu pa-

gal vėliausias domenis Anglijoje randasi tarp 4 ir 5 milijonų katalikų, kuriuos aptarnauja 4,237 iš diecezių ir 2,447 iš vienuolynų kunigai.

• **Paimsime Ameriką už 10 metų.** Komunistų grąšintas galvos nukirtimu ir staiga iš Kinijos ištremtas misijonierius kun. Robert Greene pasiekęs Ameriką pareiškė, kad Kinijos komunistai dažnai jam grėsi, kad už 10 metų jie paimsią Ameriką.

• **Popiežiaus nuodėmklausio sukaktis.** Šiomis dienomis asmeniškai Šv. Tėvo Pijaus XII-to nuodėmklausis ir didis Šv. Rašto žinovas, kun. Augustin Bea, S. J., paminėjo savo kunigystės 40 metų sukaktį. Jis yra buvęs profesorium ir ne vienam Tėvui Marijonui besimokinusiam Romoje.

• **Maldininkas pramito duona ir vandenimi.** Holandas Petras Aabets, 66 metų, dviračiu padarė maldininko kelionę iš Holandijos į Fatimos šventovę Portugalijoje. Kelionė užsitęsė 4 savaites, per kurias maldininkas maitinosi tik duona ir vandenimi. Tai ryškus pavyzdys daugeliui lietuvių, kad ir sunkiai dirbančių, kurie sakosi negali apsieiti be mėsos bent sykį savaitėje.

• **Žydas pagelbėjo vienuolėms.** Leon Weintraub, žydas biznierių iš Washington, D. C., važiuodamas automobiliu klausėsi radio ir išgirdo kai stoties WTOP pranešėjas kreipėsi į klausytojus prašydamas, kad turintieji nevartojamą rašomą mašinėlę paaukotų ją Gerą Ganytojo vienuolėms, kurios veda mergaičių įstaigą. Pasiteiravęs, žydas sužinojo, kad mašinėlė reikalinga atidaramai komercijos mokyklai. Jis padovanojo net penkias rašomas mašinėles.

• **Nepaprasti šventi Metai.** Kalbama, kad Popiežius Pijus XII paskelbs 1954 metus šventaisiais Metais paminėti 100 metų sukaktį nuo Nekalto Prasiđėjimo dogmos paskelbimo. Galimas dalykas, kad tais metais irgi įvyks Pijaus X-to kanonizacija, pakėlimas į šventųjų eiles.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **“DRAUGAS” skelbia konkursą.** Dienraštis “Draugas” skelbia naują lietuviško romano konkursą. Paskutinis laikas rankraščiui įteikti lapkričio 1 d., 1952 m. Geriausiam romanui skiriama premija \$1,000. Premijos mecenatas Čiurlionio Ansamblis. Premijos organizatorius “Draugo” Bendradarbių Klubas.

• **Liudijo Jung. Tautų sesijose.** Amerikos atstovai prie Jungtinių Tautų formaliai reikalavo, kad jos imtų skubių ir griežtų priemonių iširti Sovietų Rusijos darbo vergų stovyklas. Liudijo ir lietuviai. V. Sidzikauskas pareiškė, kad dabartinė Lietuva yra lyg didelė koncentracijos stovykla, kurioje vyksta žiauriausi kankinimai. Dr. M. Devenis, amerikietis lietuvis, kuris buvo areštuotas dar Lietuvoj ir išvežtas į prievartos darbų stovyklą Vorkutoje, liudijo apie baisų Stalino režimą. Jis viską pats pergyveno, todėl jo žodis Jung. Tautų komitete buvo itin svarbus.

• **Paminės Darių-Girėną.** Visose Amerikos didesnėse kolonijose ši mėnesį bus paminėta 19-ta metinė sukaktis traagiško žuvimo transatlantinių lakūnų Stepono Dariaus ir Stasio Girėno. Jie žuvo netoli Lietuvos sienos 1933 m.

• **Aušros Vartų likimas.** Vatikano radijas skelbia iš lenkiškų šaltinių gautą žinią, kad Vilniaus Aušros Vartų šventovė komunistinės valdžios įsakyму yra visiškai sunaikinta.

• **Pavergtų valstybių atstovų deklaracija.** Pereitą mėnesį Williamsburg, Va., susirinko dešimties sovietų pavergtųjų Vidurio ir Rytų Europos valstybių atstovai. Ten pasirašė naują deklaraciją tų valstybių išlaisvinimo tikslų ir principų. Lietuvos vardu tą deklaraciją pasirašė Liet. Ministras Washingtonė Povilas Žadeikis, V. Sidzikauskas ir dr. A. Trimakas. Tą deklaraciją irgi pasirašė Albanijos, Bulgarijos, Čekoslovakijos, Estijos, Vengrijos, Latvijos, Lenkijos, Rumunijos ir Jugoslavijos atstovai.

• **Lietuvis “tarzanas” miškuose.** Vo-

kiečių laikraštis praneša, kad Latvijos miškuose, netoli Rygos, buvo pastebėtas kažkoks keistas žmogus, stipraus sudėjimo, kuris vikriai nuo vieno medžio šakos persisvėrė ant kito. Du miškininkai jį sugavo. Vyras praradęs atmintį ir kalbą, pramito vaisiais, žolėmis, žalia mėsa. Jo asmenybė nenustatyta. Spėjama, kad tai galėję būti prieš 7 metus dingęs Herbertas Alenkitis.

• **Šiais metais sekantieji katalikiškų centralinių organizacijų seimai įvyks:** Kunigų Vienybės metinis seimas liepos 22-23 dd., Tėvų Pranciškonų vienuolyno patalpose Kennebunk Port, Maine; Lietuvos Vyčių 39 metinis seimas rugsėjo 12-14 dd., Dayton, Ohio; Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federacijos Kongresas rugsėjo 26-28 dd., Detroit, Mich.

• **Lituanistinė biblioteka.** Philadelphia universitetas neseniai nupirko dr. J. Šaulio biblioteką. Bibliotekoje yra apie 3,000 tomų lietuviškų knygų ir periodinių leidinių. Biblioteka iš Šveicarijos jau pervežta ir kataloguojama. Tai bus didžiausias lituanistinis rinkinys visame Amerikos kontinente.

• **Baigia veiklą.** Dr. A. Kučas, kuris šiuo metu Scrantono universitete dėsto prancūzų, vokiečių, rusų kalbas ir istoriją, šią vasarą baigs LRK Susivienijimo Amerikoje istoriją. Iki 1939 m. istoriją buvo parašęs prof. F. Kemėsis.

• **Adomo Mickevičiaus anukė.** Paryžiuje mirė poeto Adomo Mickevičiaus anukė Marija Mickevičiūtė, sulaukusi 84 m. amž.

• **Lietuviškoji Enciklopedija atgaivinama Amerikoje.** Kadangi šis darbas yra visų lietuvių reikalas, tai svarbu, kad susidarytų galimybės jį įvykdyti. Todėl reikalingi yra tos Enciklopedijos talkininkai — vyrai ir moterys — jos atstovai visose lietuviškose kolonijose. Pagal išgales, už darbą bus atlyginama. Dėl sąlygų ir visų informacijų kreiptis tuojau į Juozą Kapočių, 680 Bushwick Ave., Brooklyn 21, N. Y.

OUR MARINES' LIFELINE to the sea was in danger. A Communist force of 4,000 men had seized the key hill overlooking Hagaru-ri in the desperate Chosin Reservoir fighting. The hill had to be taken. But there were no combat forces available.

Lieutenant Colonel Myers, then a major, rallied together clerks, cooks, and other service personnel, and led a makeshift unit of 250 men in an assault up the snow-covered 600-foot hill. Lacking combat officers and non-coms, Colonel Myers ranged the entire attacking front, leading his outnumbered forces upward in the face of murderous fire concentrated on him. After 14 hours of struggle, the enemy was routed, the hill captured, and the route to the sea secured. Colonel Myers says:

"When a handful of men can help turn the tide of history, just think of the invincible strength of 150 million people working toward a common goal—a secure America! That's what you, and millions of people like you, are accomplishing with your successful 50-billion-dollar investment in U.S. Defense Bonds."

"Peace doesn't just happen—it requires work. Our troops in Korea are doing their part of the job. You're doing yours when you buy Bonds. Together we can hammer out the peace we're all working for."

* * *

Now E Bonds earn more! 1) All Series E Bonds bought after May 1, 1952 average 3% interest, compounded semiannually! Interest now starts after 6 months and is higher in the early years. 2) All maturing E Bonds automatically go on earning after maturity—and at the new higher interest! Today, start investing in better-paying Series E Bonds through the Payroll Savings Plan where you work! Or inquire at any Federal Reserve Bank or Branch about the Treasury's brand-new bonds, Series H, J, and K.

Lt. Colonel
Reginald R. Myers, USMC
Medal of Honor

Peace is for the strong! For peace and prosperity
save with U.S. Defense Bonds!

The U.S. Government does not pay for this advertisement. It is donated by this publication in cooperation with the Advertising Council and the Magazine Publishers of America.